

Marta Pessarrodona. Poeta i narradora

“No he sentit mai l'angoixa davant del paper en blanc”

Àmplia victòria del còmic Zelenski a Ucraïna

L'actor serà el nou president del país

Uñó

Claudi Uñó
Mestre pastisser

La Riera, 84-86
08301 Mataró (BCN)
Tel. 93 755 24 40
info@pastisseriauno.com
www.pastisseriauno.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 22 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14975 - AVUI / Any XLI. Núm. 13845 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

ELECCIONS

Meritxell Batet Cap de llista del PSC per Barcelona

“Hi ha maneres de negar el diàleg i una és demanar l'impossible”

REFERÈNDUM • “Nosaltres som partidaris que es voti un acord, no pas una ruptura, i l'autodeterminació és un trencament”

P16,17

La seguretat centra el debat a Barcelona

La precampanya municipal posa l'accent en l'augment de delictes i enquestes

P10

Junqueras i Romeva volen guanyar i no renunciïn a res

Els presos polítics participen a través de videoconferència en un míting a Cambrils

P12

Sánchez, des de Soto del Real, veu a prop la unitat d'acció

Candidata d'En Comú Podem a Tarragona P14,15

Carla Aguilar-Cunill

“La política més avantguardista es fa a les ciutats”

EUROPA-MÓN

P24-26

Caos a l'entrada d'una de les esglésies i hotels de Colombo atacats ahir en un atemptat no reivindicat ■ EFE

Pasqua sagnant a Sri Lanka

Cadena d'explosions amb més de 200 morts, 450 ferits i 8 detinguts

Des de 1994
Especialitzat en tapes
Esmorzars de forquilla i ganivet

Ronda Països Catalans 86 MATARÓ · Tel. 93 757 46 76

Nacional

**Cremen un
ninet que
simbolitza
Puigdemont**

El president Torra denunciarà els fets per delictes d'odi i demanen al PSOE explicacions

**Romeva i
Junqueras,
participen
en campanya**

Participen a Cambrils en una videoconferència, com Rull i Turull des de la presó

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista del PSC

Meritxell Batet

“La solució no va ni de desempatar ni de ruptura”

REFERÈNDUM · “Hi ha moltes maneres de negar el diàleg i una és demanar l'impossible”

URNES · Cal treballar l'acord i el consens, i és el que proposem que es voti, no pas un trencament” **FUTUR** · “A Espanya l'extrema dreta està marcant l'agenda a la dreta”

Emma Ansola
PALAFRUGELL

Meritxell Batet dedica el diumenge electoral al Baix Empordà. Al matí, la campanya l'ha portada fins a Platja d'Aro i al migdia ens trobem a Palafrugell, on l'acompanya el secretari d'organització del partit, Salvador Illa, i el candidat municipal, exalcalde i exdiputat, Juli Fernández. Les enquestes els somriuen, però tot el que suposa de bo també ho és de preocupació pel neguit que els crea estar en l'ull de l'huracà i que qualsevol paraula es tregui de context i sacsegi els últims dies de campanya. Així que s'imposa prudència i mesura, i encara més quan els viatges i el ritme de campanya ja comencen a deixar petja en els candidats.

Arribem a l'equador de la campanya i, de moment, les enquestes mantenen l'absència al voltant d'un 40%.

Sí, el que observem és que el nombre d'indecisos i abstencionistes continua sent massa elevat i, per tant, tot està per decidir i tots els escenaris continuen oberts. La possibilitat d'una suma de les tres formacions de dretes per poder formar govern continua existint i, per tant, hem d'insistir i dir que si volem Pedro Sánchez com a president de govern cal votar-lo directament a ell.

Veneu un futur govern de Sánchez com a

progressista, però deixeu la porta oberta a un pacte amb Ciutadans, penseu realment que amb aquests socis podreu implantar mesures progressistes?

El que no farem mai nosaltres és renunciar a les posicions socialdemòcrates. Els hem aplicat durant aquests vuit mesos, hem governat amb 84 diputats i hem pogut portar a terme polítiques d'esquerres i progressistes que han marcat un horitzó amb més esperança que el que teníem els últims mesos. I ho hem fet no solament amb la recuperació d'alguns drets socials perduts, com pot ser el subsidi d'atur per a persones més grans de 52 anys, o posant en primer pla el feminisme i la igualtat entre homes i dones, sinó que ja hem apostat per projectes de futur i estratègics, com ho és la lluita contra el canvi climàtic i l'ecologisme. En aquest camp, el PP no havia fet res i hem perdut trens constantment.

Però en aquesta campanya Ciutadans és a les beceroles d'aquest programa.

Ciutadans ha escollit abraçar la dreta i l'extrema dreta, ha optat per fer plantejaments de dretes i sobretot està fent una campanya que es fonamenta en l'insult i l'exabrupte. Crec que això no és bo per a la política i, a més a més, hi cal sumar el cordó sanitari amb què ens han encerclat. Ells han descartat qualsevol acord amb nosaltres i no només de paraula, sinó que ho han demostrat amb fets, a Andalusia fins i tot despertant forts recels en l'àmbit europeu, en formacions polítiques i en països com ara

França, ja que fins i tot van alertar el president Macron. Sincerament, crec que és una mala notícia per al país que la posició i l'agenda de la dreta el marqui l'extrema dreta. És una notícia molt dolenta, però és el que està passant a Espanya en aquests moments.

I no creu que l'agenda de l'extrema dreta fins i tot també està marcant el pas a les forces d'esquerres?

Nosaltres tenim la nostra pròpia agenda i sobretot, i el més important, tenim un projecte de país, sabem quines són les necessitats i els problemes reals de la gent i vam guanyar una moció de censura amb uns objectius molt clars i determinants que eren apostar per la regeneració democràtica, desterrar la corrupció del govern i lluitar contra la desigualtat perquè volem una societat cohesionada, i això vol dir que no podem viure amb els nivells de desigualtats que hem arribat a tenir a Espanya, hem de lluitar contra la pobresa infantil i erradicar-la perquè això una societat avançada no s'ho pot permetre. I també fem una aposta per la convivència i per fer front a una crisi territorial que fa massa temps que dura. Nosaltres pensem que com a societat ens mereixem que es camini cap a una solució futura que sabem que no serà ràpida ni fàcil, però que ha de ser una aposta decidida per la convivència.

Vostès posen el focus en el trencament de la convivència, però quan es vulnera i es bandeja un Estatut votat pel 90%

Ciutadans està fent una campanya que es fonamenta en l'insult i l'exabrupte i això no és bo per a la política

dels diputats d'un Parlament, també del PSC, i aprovat pel 73% dels ciutadans, no es trenca també alguna cosa?

El trencament del marc de convivència és el que es va produir els dies 6 i 7 de setembre. Aquells dies es va trencar el marc estatutari i constitucional, que és el que ens dona seguretat, drets i llibertats a tots els ciutadans. Això ho hem de tenir clar els poders públics, estem sotmesos a aquestes lleis i no podem trencar la legalitat. Altres forces, és cert, viuen de la crispació i la confrontació i, a més a més, treballant per alimentar-la i intensificar-la. Els socialistes volem sor-

L'APUNT

Fem-los un Torroella de Montgrí

Eva Garcia Pagán

Van a llocs on no els vota ningú a provocar la gent del poble perquè està en la seva estratègia, diríem que política. Encara que ben bé política no seria. Almenys de la política que busca solucionar "los problemas reales de la gente", que diria l'Arrimadas, experta a crear-los. Què ens podríem esperar d'un partit que va néixer per trencar la convivència i per minorar el català a les es-

coles? A la desesperada, ara que les enquestes no són favorables a l'Alberto Carlos Rivera, el que li cal, a Ciutadans, són imatges d'escridassades per ras-car algun vot a Espanya. I per això van a Errenteria, i a Vic. I van a Torroella de Montgrí i se'ls planten d'esquena. Cracs! Si viuen de l'odi i la venjança, que hi trobin indiferència, i que els cogui.

ELECCIONS

El federalisme, el gran absent en campanya

La candidata del PSC i ministra, Meritxell Batet, no va pronunciar durant l'entrevista el terme *federalisme* malgrat que és una de les seves més fermes defensores al partit socialista. Va ser directora del 2001 al 2004 de la Fundació Carles Pi i Sunyer, d'Estudis Autònomic i Locals, és llicenciada en dret i va ser responsable el 2016 de la secretaria d'impuls federal de la comissió executiva del PSC. Des del 2004 és diputada del Congrés dels Diputats, cinc legislatures, i en els últims vuit mesos va accedir al Ministeri d'Administracions Públiques després de donar suport a Pedro Sánchez durant el conflicte amb l'aparell del partit durant la investidura de Mariano Rajoy. Com a ministra ha participat en les negociacions amb el govern català en els últims mesos que van acabar amb el no al pressupost. Ara, en temps revoltats, el federalisme sembla una aposta massa agosarada.

quins són els problemes i els reptes que tenim al davant i el que volem és la força suficient per dur-ho a terme i resoldre-ho.

No albirar la possibilitat que per primer cop a Espanya hi pugui haver un govern de coalició?

La nostra aposta és guanyar les eleccions de manera clara amb una majoria sòlida i àmplia, pensem que és el millor.

Ni tenint en compte la fi del bipartidisme a Espanya, el clam d'unitat enfront l'extrema dreta i el fet que un govern de coalició és el més comú en altres països europeus...

El que més convé i el millor per al país és que nosaltres tinguem la capacitat de governar sols perquè és la garantia que les polítiques que proposem i propugnem es puguin dur a terme. I ho hem fet amb només 84 diputats i en deu mesos, si m'ho haguessin dit a l'inici, quan començàvem a governar, no m'ho hauria cregut. Hem estat capaços de negociar i acordar amb totes les forces polítiques de l'hemicicle i aquesta és la nostra aposta.

Davant la reivindicació d'independentistes i sobiranistes a favor d'un referèndum, els socialistes poden oferir una proposta que passi per les urnes?

La nostra proposta és la mateixa de sempre, nosaltres pensem que no té cap sentit votar una ruptura, i un referèndum d'autodeterminació ho és. Nosaltres som partidaris que el que es porti a votació si-

No renunciarem mai a les posicions socialdemòcrates. Les hem aplicades vuit mesos i amb només 84 diputats

tir d'aquesta dialèctica que arrosseguem des de fa massa temps i per això és important tenir un govern d'Espanya que tingui la diagnòsi i la solució clara.

La irrupció de l'extrema dreta està fent plantejar a molts votants independentistes votar Pedro Sánchez el 28-A, segons expliquen els mateixos dirigents de partits independentistes, amb un intent de frenar la repressió de què fa gala la dreta. Quin missatge donaria a aquest votant independentista? Pot confiar en el PSC?

D'entrada, que, efectivament, el que ens

La solució no serà ràpida ni fàcil, però ha de ser una aposta decidida per la convivència que van trencar el 6 i 7 de setembre

hi juguem el 28-A és o bé tenir un govern presidit per Pedro Sánchez o bé un govern de dretes; per tant, la decisió és cabdal. I cal tenir present que quan a Catalunya ha guanyat el PSC hem pogut formar un govern socialista i, a l'inrevés, quan hi hem perdut hi ha hagut un govern de dretes a Espanya. Crec que això no ho podem oblidar, perquè al final som nosaltres els catalans els que tenim bastant la clau del resultat i podem fer el tomb i garantir que no governi la dreta. A més a més, crec que la societat en el seu conjunt està cansada de viure en un bucle sense sortida i sortir-ne només ho pot

Encara hi ha molt recorregut per treballar en les competències que tenen assignades les comunitats autònomes

garantir un govern presidit per Pedro Sánchez.

Que hi pugui haver un govern presidit pel PSOE amb un suport més o menys ferm de Podem i els partits nacionalistes i independentistes, és una qüestió de valentia o d'aritmètica?

El nostre objectiu és governar sols i garantir que hi ha aquesta aposta pels valors i les polítiques socialdemòcrates i per la convivència. Volem un govern socialista que no depengui de ningú, però amb la voluntat de parlar amb tothom. Sabem i tenim clar quina és la diagnòsi i

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

gui un acord, no una ruptura, i els partits hem de fer l'esforç de seure en una taula i parlar i dialogar dins la llei i el marc estatutari i constitucional, que és el que ens dona drets, seguretat i llibertat i que, a més, és el que vam triar entre tots. Nosaltres no estem a favor del dret d'autodeterminació, no el permet l'ordenament jurídic i estem convençuts que no resol el problema. No es tracta de desempatar, ja ens hem comptat en eleccions, en comitès plebiscitaris i en referèndums il·legals i això només ens ha conduït a una societat més dividida de la que teníem, per això pensem que és l'hora de refer el consens i les forces hem de buscar punts de trobada que ens permetin a llarg termini un acord que tingui a veure en la millora de les inversions, del finançament, de les infraestructures.

Parleu de marc constitucional, però en el vostre programa aposteu perquè el finançament i les competències de què disposen les comunitats autònomes quedin establertes i regulades en la Constitució i això suposa una reforma constitucional, tot i que no en feu gaire bandera durant la campanya electoral. La proposta és una reforma de la Constitució i de l'Estatut que tard o d'hora haurà de passar per les urnes?

Nosaltres en el programa ho diem clar i, a més, recuperem la Declaració de Granada i la de Barcelona que, penso, són la proposta més sòlida sobre model territorial que hi ha al país. Ara bé, aquesta legislatura hem impulsat la constitució d'una comissió d'avaluació i modernització de l'estat autònom al Congrés dels Diputats per començar a compartir una diagnosi sobre la situació i teixir consensos amb la resta de partits polítics. El que volem els socialistes és buscar solucions polítiques i no pas l'abandonament del conflicte de què ha fet gala el PP des del govern.

Que acabi, per tant, en una reforma constitucional?

Sí, podria acabar en aquest punt, però resulta que ni els partits que diuen estar a favor del diàleg van voler participar en aquesta comissió i així és molt difícil construir consensos i acordar reformes entre tots si ni tan sols es participa en òrgans institucionals que ho poden fer possible. El que hauríem de fer és recuperar aquesta comissió i treballar en aquesta direcció.

Doncs el president Sánchez acaba de dir que ha perdut la confiança en les forces independentistes perquè han enganyat i no han estat lleials, així és com es poden construir acords i consensos?

La recuperació de la confiança és progressiva i necessita temps i, sí, és veritat, s'ha trencat la confiança. Ara cal lleialtat institucional i respecte a les regles del joc i a l'adversari. Nosaltres vam presentar un projecte de pressupost amb acords que s'havien tancat en les comissions bilaterals, acords en infraestructures i que afectaven sentències judicials que vam reflectir en el pressupost. A canvi, els independentistes van presentar-hi una esmena a la totalitat i no van deixar ni van acceptar que el projecte de llei comencés a ser tramitat per continuar parlant-ne i van fer pinça amb la dreta. Això no dona gaire confiança i a mi se'm fa incompreensible.

Vam presentar un pressupost amb els acords de la comissió bilateral i no van deixar ni tramitar-lo, això no genera confiança

El document de Pedralbes continua vigent per a vostès? Pot ser un punt de trobada per iniciar el diàleg?

Va ser una declaració institucional amb uns fonaments clars que eren diàleg dins la llei i possibles modificacions legislatives, i és l'únic document al qual donem credibilitat. Vaig participar en totes les negociacions des de l'1 d'agost i vam posar en marxa les comissions bilaterals. Aquelles converses van donar fruits i per tant van fer una feina imprescindible.

Si vostès neguen el referèndum i l'altra part el reclama, hi veu algun altre camí o dreuera?

Hem de donar valor a la divisió de poders, que és el que ens fa ser un país amb un alt reconeixement democràtic

Pensem que per superar la crisi territorial és indispensable que parlem totes les forces polítiques, com més forces millor per trobar acords transversals que, a més, reflecteixin el pluralisme polític del país. Però el tema principal és seure i parlar. Si hi ha partits que volen posar línies vermelles, és la seva decisió, que ho facin, però també saben perfectament quina és la nostra posició. I crec que hi ha moltes maneres de negar el diàleg i una és fer plantejaments impossibles que, a més, totes dues parts saben que ho són i que, per tant, no s'acceptaran. No es pot parlar de diàleg i després demanar l'impossible.

Continua el judici contra els membres de l'anterior govern de la Generalitat, quina és la vostra valoració?

Segueixo l'actualitat en la mesura que puc. Crec que és important que es desenvolupi abans de fer futuribles i el millor que podem fer és respectar el tribunal i el poder judicial. Crec que el millor que podem fer és des de la política exposar tot el que podem fer, que és molt, i donar valor a la divisió de poders que ens fa ser un país amb un alt reconeixement democràtic. Paral·lelament, en l'àmbit polític hem de continuar treballant per la normalització institucional.

Com a ministra i membre del govern, quina feina li queda pendent?

El ministeri que presidia era molt ampli i transversal, però crec que és urgent desenvolupar els criteris de transparència en les administracions públiques i la modernització. Tenim el repte de capitalitzar de nou una administració pública que amb la crisi ha perdut recursos humans i que, en canvi, vol mantenir els serveis de qualitat que hi havia abans de la crisi. Quant a política territorial, de fet és que amb el PP no s'hi va fer res, no va voler enfortir l'Estat de les autonomies, el va abandonar. Aquí donem molta importància al fet que no es fessin comissions bilaterals, però cal pensar que no es feien ni aquí, ni a Extremadura, ni a la Comunitat Valenciana, ni enlloc. Els socialistes, en canvi, pensem que la descentralització ens dona moltes potencialitats com a país i amb el reconeixement d'aquesta diversitat és on hem de treballar i això té recorregut.

Veu possibilitats de descentralitzar amb l'auge de l'extrema dreta?

Bé, la descentralització és un fet, l'estat autònom es va reconèixer fa quaranta anys i les comunitats tenen moltes competències. Les relacions es poden treballar molt més del que s'ha fet, hi ha reptes col·lectius i amb molta més complicitat i col·laboració, si volem ser efectives, ho podem aconseguir. I penso, per exemple, en el repte demogràfic que tenim a tot Espanya, a Catalunya també, amb el que s'ha anomenat l'*Espanya vaciada*. Tenim pobles que continuen perdent població i, si volem garantir-los serveis mínims bàsics i oferir-los activació econòmica, ho hem de fer des de la col·laboració amb les autonomies i les administracions locals. El PP ho havia abandonat, nosaltres hi estem donant un tomb. I també cal apostar en ferm per la conferència de presidents perquè la trobada no depengui únicament de la voluntat política del president de torn i implicar-nos-hi tots a fons. En canvi, sí, hi ha l'Espanya recentralitzadora que és la que ofereix el PP, però no la que volem els socialistes. Pedro Sánchez ja ho ha repetit molts cops que l'Espanya que somnia és aquella en la qual capiguem tots.

Amb les enquestes a favor, s'hi veu a La Moncloa, està disposada a repetir com a ministra?

Dependrà del president Sánchez i el que tinc clar és que les màximes garanties de seguretat ens les dona un govern de Sánchez amb un reforç de l'autogovern i de les comunitats autònomes i de cap manera no ens podem permetre la involució o l'aplicació del 155 permanent.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Raül Romeva i Oriol Junqueras, intervenint ahir per videoconferència en un acte a Cambrils ■ ACN

Junqueras: “Els vostres vots ens han de fer lliures”

■ El candidat republicà demana per videoconferència a Cambrils que es mantingui la voluntat de construir una república ■ Raül Romeva assegura que els presos i els exiliats no renuncien a res

Redacció
CAMBRILS

El líder d'ERC i cap de llista dels republicans per a les eleccions espanyoles, Oriol Junqueras, va afirmar ahir que els vots al seu partit “han de fer-nos lliures a tots”, i va demanar al conjunt dels catalans que se sentin “orgullosos” de mantenir “la voluntat democràtica” de construir una república. Junqueras va pronunciar aquestes paraules a Cambrils, en un míting en què va participar a través de videoconferència des de la presó de Soto del Real després d'haver rebut l'autorització de la Junta Electoral Cen-

tral per intervenir en l'acte. També hi va parlar a través de videoconferència Raül Romeva, exconseller d'Acció Exterior i candidat dels republicans al Senat en les eleccions del 28-A. De manera presencial van participar en l'acte de Cambrils Gabriel Rufián, número 2 d'ERC a Barcelona per a les eleccions al Congrés, i Pere Aragonès, vicepresident del govern.

El líder republicà va insistir que votar partits independentistes com ERC és la millor manera de fer realitat el desig de tenir “una república en el marc d'unes institucions internacionals com la Unió Europea”. “Sentiu-vos orgu-

Rufián afirma que Cs representa “els senyorets”

Cs i la seva candidata per al 28-A, Inés Arrimadas, “no representen els immigrants andalusos o extremenys” que van venir a Catalunya fa algunes dècades, “sinó els senyorets que els van fer fora a puntades de peu” de les seves terres. Així ho va afirmar ahir Gabriel Rufián en l'acte a Cambrils. També va advertir “Ibex Arrimadas”, com la va anomenar, que “l'independen-

dentisme i el republicanisme guanyaran aquestes eleccions als carcellers d'Oriol Junqueras i Raül Romeva”. “Han intentat guanyar gegants”, va sentenciar amb referència als dos líders independentistes presos, però “són tan immensos que no tenen prou presons per amagar-los”. També va dir que els republicans no tenen res en contra de cap bandera, però sí contra

“la gent que es qualifica de constitucionalista, però no més recorda alguns articles de la Constitució espanyola i no d'altres”. Aquesta gent, va dir, “no són més que patriotes de cartó pedra que no són constitucionalistes, sinó uns hipòcrites carcellers”. Pere Aragonès va advertir que a Catalunya “o guanya el PSOE i suma amb un altre partit del 155, Ciutadans, o guanya ERC”.

llosos de la voluntat democràtica de construir una república”, va remarcar. “El que intentem és construir un país per a tot-

hom, des de l'orgull legítim que se'n deriva, sabent que estem compromesos a seguir construint aquest país millor.” Junqueras va ani-

mar les prop de 400 persones que sentien les seves paraules a la plaça de Mossèn Joan Batalla a “no oblidar mai que els millors ins-

truments són els republicans”, i va subratllar que precisament volen una república “per millorar” les condicions de vida de les persones.

El candidat republicà va recordar que el projecte del partit que encapçala “ve de molt lluny, amb 88 anys d'història”, i és el que “més ha patit la repressió al llarg de la història”, va assegurar. Després d'animar els catalans “a no perdre mai el somriure” i a guanyar les eleccions per aconseguir “un país millor”, va insistir: “Cal guanyar aquells que ens mantenen a la presó sabent que som innocents, perquè no hem comès cap delictes, i cal aconseguir que se n'avergonyixin.” I també va demanar votar ERC per “fer millor el nostre país i la societat”.

Els vots a ERC “han de fer-nos lliures a tots”, i això depèn, va dir, “de posar paperetes a totes les urnes”. “Moblitzeu la nostra gent i que les urnes s'omplien de llibertat i de justícia, i que ens permetin disposar d'aquest país que tots volem millor”, va demanar als que el sentien.

Un país per a tothom

Romeva, al seu torn, va voler deixar clar que els que són a la presó o a l'exili no renuncien a res, i que qui digui el contrari “menteix”. “La repressió busca la por, pretén que renunciem als nostres principis republicans, però no ho farem, perquè una república vol dir justícia, igualtat, solidaritat i feminisme.”

El cap de llista al Senat va demanar “superar el marc mental que diu que allò que defensem és impossible, perquè és mentida”. “És imprescindible que ho fem i que no ens fem enrere ni hi renunciem”, va insistir. I va subratllar: “No renunciem a res. Seguirem fermes, sumant, construint aquesta societat.” ERC, va dir, rebutja “qualsevol mena de feixisme i defensa que els valors del republicanisme són més necessaris que mai”. ■

Les frases

“Sentiu-vos orgullosos de la voluntat democràtica de construir una república, perquè intentem construir un país per a tothom”

“Cal guanyar aquells que ens mantenen a la presó sabent que som innocents i fer que se n'avergonyixin”

Oriol Junqueras
CAP DE LLISTA D'ERC PER A LES ELECCIONS ESPANYOLES

“La repressió busca la por i que renunciem als nostres principis republicans, però no ho farem, perquè una república vol dir justícia i igualtat”

“És imprescindible que no renunciem a res. Seguirem fermes, sumant, construint aquesta societat”

Raül Romeva
CANDIDAT D'ERC AL SENAT PER A LES ELECCIONS DEL 28-A

“Cs representa els senyorets que van fer fora els immigrants a puntades de peu de les seves terres”

Gabriel Rufián
NÚMERO 2 D'ERC A BARCELONA PER A LES ELECCIONS AL CONGRÉS

“O guanya el PSOE i suma amb un altre partit del 155, Ciutadans, o guanya ERC”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Escridassen Arrimadas a Torroella de Montgrí

■ La cap de llista de Cs per Barcelona visita per segon cop la població de l'exconsellera Dolors Bassa ■ La comitiva taronja respon als crits de "Fora feixistes" amb aplaudiments i cridant "Llibertat"

Redacció
TORROELLA DE MONTGRÍ

D'esquenes i escridassada. La cap de llista de Cs per Barcelona, Inés Arrimadas, va ser rebuda d'aquesta manera per una cinquantena de persones en la seva segona visita a Torroella de Montgrí (Baix Empordà), la població de l'exconsellera empresonada Dolors Bassa. Cs va realitzar ahir al migdia el seu míting central de campanya del 28-A a les comarques gironines.

Abans de començar l'acte, la comitiva d'Inés Arrimadas va passejar per la població. Quan van entrar a la plaça, els manifes-

tants van escridassar els dirigents de Cs amb crits com ara "Fora feixistes de l'Empordà" o "Llibertat presos polítics". Arrimadas i el seu seguici van respondre aplaudint i cridant "Llibertat". Un cordó policial d'agents antiavalots va separar els manifestants de la comitiva taronja i va acompanyar Arrimadas a l'entrada del local. Fins a sis furgonetes de la brigada mòbil (Brimo) dels Mossos d'Esquadra van blindar el carreró d'accés al cine Petit, on es feia l'acte, a més de delimitar l'espai. A una banda de la plaça, hi havia situat l'estand de Cs i, a l'altre, els manifestants, que van

La cap de llista de Cs per Barcelona entra al cotxe després de finalitzar l'acte central de la formació taronja a les comarques gironines ■ EFE / ROBIN TOWNSEND

desplegar dues pancartes on es podia llegir: "Cs, a Torroella no seu benvinguts" i "Torroella antifeixista". Des de primera hora del matí s'havien aplegat manifestants convocats per col·lectius antifeixistes.

Al gener, Cs ja havia organitzat un acte a Torroella. Aleshores, el portaveu del partit a l'Ajuntament de Blanes, Sergio Atalaya, va resultar ferit a la cara pel llançament d'una llau-na durant la protesta d'un grup antifeixista que va intentar boicotejar una atenció als mitjans de Carlos Carrizosa. Ahir, un cop la comitiva de Cs va abandonar el municipi, dues persones disfressades de fumigadors van simular una desinfecció de la plaça. Arrimadas va contestar a través de les xarxes socials: "No renunciarem ni a un pam de Catalunya. Sou uns totalitaris." Carlos Puigdemont amb una piulada va aplaudir la reacció dels veïns: "Girar-vos d'esquena a l'insult i la provocació és la resposta més civilitzada. Una lliçó!" ■

Aquest
Sant Jordi,
vine a gaudir
de la nostra
gastronomia!

DIMARTS 23 D'ABRIL
MIGDIA 13,50€/PERSONA
NIT 15,50€/PERSONA

Menú inclou copa de vi i aigua
o refresc o cervesa

★★★★
URH HOTEL
CIUTAT DE MATARÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Jordi Sánchez demana perseverar pel referèndum

■ Reclama el vot per a JxCat per ser forts després del 28-A a Madrid ■ Diu que la unitat d'acció "arribarà" i assegura que hi ha voluntat d'entesa entre el president Puigdemont i Junqueras

E. Garcia
BARCELONA

En la mitja hora justa que la Junta Electoral Central va autoritzar per fer una nova roda de premsa del cap de llista de Junts per Catalunya al Congrés dels Diputats per Barcelona, Jordi Sánchez, pres polític a Soto del Real, el candidat va avisar el líder del PSOE, Pedro Sánchez, que "tindrà al davant" la formació per demanar el referèndum: "La nostra paraula no es ven i no es canvia", va remarcar en la roda de premsa d'ahir al matí a l'ACN, en una videoconferència que es va poder seguir en directe des de la presó.

Sánchez també va advertir que ningú pot pensar que JxCat facilitarà que Vox arribi a La Moncloa i va recordar que les forces d'extrema dreta tampoc sumen: "No hi ha en aquests moments cap justificació per exercir el vot de la por. La dreta i l'extrema dreta no tenen possibilitats reals d'arribar al govern. El que cal és que la gent voti, a consciència, les opcions sobiranistes", va demanar. De fet, Sánchez va fer una crida a votar massivament. "Hem d'anar a votar. Si el 28-A no omplim les urnes de vots, poca cosa farem i hem de ser molt forts. Juguem en clau democràtica", va dir.

A més, l'expresident de l'ANC va recordar que el debat sobre el referèndum no ha de girar entorn de l'eix temporal: "No quedarem atrapats en una data concreta, el que hem de fer és desbloquejar la situació", va insistir.

Sánchez va asseverar a preguntes dels periodistes que "no s'ha guanyat mai cap batalla en un únic combat", i va insistir que JxCat és la "garantia" que, d'una banda, el PSOE no tingui les "mans lliures" per aplicar el 155, i que, de l'altra, l'extrema dreta no pugui governar: "Que nin-

El candidat de Junts per Catalunya al Congrés, Jordi Sánchez, ahir des de la presó de Soto del Real ■ ACN

gú pensi que podem facilitar que Vox arribi al govern", va remarcar. "Si ens voleu ajudar, voteu Junts per Catalunya, que és la manera que nosaltres tenim de recuperar la llibertat, per poder negociar", va dir.

Sánchez va constatar les "ganes" de construir diàleg, i va subratllar que JxCat estarà "al davant" del líder del PSOE per demanar el referèndum. És més, Sánchez va indicar

Rull: "Ni renunciarem ni demanarem perdó" per l'1-O

L'exconseller Josep Rull, pres polític a Soto del Real i cap de llista de Junts per Catalunya per Tarragona, va advertir ahir el president del govern espanyol i líder del PSOE, Pedro Sánchez, i els candidats del PP i Ciutadans, Pablo Casado i Albert Rivera: "Ni renunciarem ni demanarem perdó" per l'1-O.

Rull va intervenir ahir per

primera vegada en un acte de campanya des de la presó de Madrid en una videoconferència que es va poder seguir a la sala Santa Llúcia de Reus.

Davant d'un públic que el va rebre dempeus quan va aparèixer per la pantalla, segons recollia la crònica de l'agència Efe, Rull va voler dedicar les primeres paraules a donar les gràcies pel suport

rebut. L'exconseller va reivindicar el referèndum de l'1 d'octubre i va llançar un missatge clar als líders del PSOE, el PP i Ciutadans: "Ens dirigim serenament a Pedro Sánchez, Pablo Casado i Albert Rivera, de manera solemne i clara: no renunciarem a l'1-O, no demanarem mai perdó per l'1-O, que és patrimoni del poble de Catalunya", va dir.

que l'objectiu no és imaginar què passarà a partir del 28 d'abril, sinó veure com el dia de les eleccions s'aconsegueix una "gran mobilització".

El número 1 de JxCat a la candidatura del Congrés hi va afegir que la pregunta "rellevant" que cal fer a Sánchez és si està "disposat" a sacrificar el govern, l'estabilitat i la democràcia espanyola per evitar que els catalans puguin votar. A més, Sánchez va recalcar que, si es vol ajudar els presos, cal votar les formacions amb líders a Soto del Real a les seves llistes i, en especial, JxCat: "Serem la vostra veu, ens comprometem, però vosaltres ens heu de donar la força, i en democràcia la força és el vot."

Les frases

“Hem d'anar a votar. Si el 28-A no omplim les urnes de vots, poca cosa farem i hem de ser molt forts. Juguem en clau democràtica”

“La unitat arribarà i nosaltres en som llavor. Les possibilitats de guanyar són més grans que si anem per separat”

“Serem la vostra veu, però ens heu de donar força, i en democràcia la força és el vot”

Jordi Sánchez
CANDIDAT DE JXCAT AL CONGRÉS
DELS DIPUTATS

Sánchez va concretar els quatre elements que demanarà JxCat al sobiranisme després del 28-A: el referèndum i l'exercici de l'autodeterminació; la defensa de la llengua, els mitjans públics i l'ensenyament; les polítiques de progrés, i posar fi al retrocés de les llibertats. El cap de llista de JxCat va subratllar que cal unitat d'acció en aquests aspectes i va interpellar ERC, els comuns i la part més sobiranista del PSC. "L'aposta ha de ser pel país", va dir. "Aquesta és la unitat que hem de saber construir. La necessitat d'avançar i les possibilitats de guanyar són més grans que si anem per separat. La unitat arribarà i nosaltres en som llavor", va assegurar. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Afusellen i cremen un ninot de Puigdemont

■ Catalanofòbia i odi al president a l'exili en la celebració del Diumenge de Resurrecció a Coripe (Sevilla)

Redacció
BARCELONA

El municipi sevillà de Coripe (de 1.300 habitants i governat pel PSOE) va celebrar ahir el Diumenge de Resurrecció amb l'afusellament i crema d'un ninot que simbolitzava el president de la Generalitat a l'exili, Carles Puigdemont, en el context del que en aquesta localitat andalusa es coneix com la tradició del Judes.

La figura, que algunes fonts asseguraven que havia triat l'AMPA de l'escola municipal, va ser passejada pels carrers del poble amb una bandera estelada a l'esquena i un llaç groc molt gran al pit i després va ser penjada d'una figuera a les portes de l'església, on va

ser tirotejada fins a esventrar-se i cremada en la seva totalitat.

El president de la Generalitat, Quim Torra, va qualificar l'acció amb un "senzillament, hòrrid" i un "intolerable" i va anunciar que ho denunciarien. JxCat portarà els fets a la fiscalia per un presumpte delictes d'odi i ha demanat al PSOE que prengui mesures contra el batlle del poble. El mateix Carles Puigdemont va reaccionar amb un fil de piulades en què assegurava que els veïns de Coripe s'havien mofat de la lluita per la llibertat dels presos polítics i dels exiliats, va denunciar també la connivència del PSOE amb l'acte, que va definir com una "orgia de violència desfermada", i va criticar que hi participessin

El ninot de Puigdemont, abans de l'execució ■ EPA

menors i el vistingrau de les autoritats locals.

Les xarxes socials van bullir amb el tema davant el silenci dels partits i candidats constitucionalistes. El conseller d'Exteriors, Alfred Bosch, expressava indignat que "qualsevol demòcrata ha de condemnar aquesta barbaritat. És intolerable i denunciabile". Joan Tardà també va reaccionar

a Twitter: "Com pot ser que encara hi hagi tant d'odi contra Catalunya? Davant d'això, només un compromís: lluitar a favor de la cultura i la fraternitat. I cridar: visca Catalunya i viva Andalusia republicanes!". I, entre d'altres, el dirigent històric de l'SPD alemany, Felix von Grünberg, espera que amb aquests fets, "Europa desperti". ■

Pablo Casado, ahir en un acte electoral a Toledo, a Castella-la Manxa ■ ISMAEL HERRERO / EFE

Casado sent vergonya aliena per Junqueras

■ El candidat del PP carrega contra la roda de premsa que va fer des de la presó

Redacció
BARCELONA

El líder del PP, Pablo Casado, va assegurar ahir en un acte de campanya a Toledo que va sentir "vergonya aliena" en veure la roda de premsa d'Oriol Junqueras des de la presó i alhora hi va afegir que li va fer pena veure que el líder dels republicans serà soci d'un hipotètic govern del PSOE

i que li cedirà els vots a canvi d'indults.

Durant el míting, Casado va assegurar: "Fa una mica de vergonya aliena quan ets a casa, mires la televisió i veus una roda de premsa d'un candidat des de la presó. I ha passat: Oriol Junqueras, des de la presó. I li pregunten si donarà suport a Pedro Sánchez i diu que sí. És clar que sí, perquè a més indultarà els presos, que són polítics presos per colpistes". Pel candidat del PP a la presidència del govern espanyol, el PP és "l'única alternativa". ■

UN LLIBRE SINCER I COLPIDOR

«HE TROBAT LA MEVA LLIBERTAT A LA PRESÓ.»

JORDI CUIXART

Penguin Random House Grupo Editorial

Disponible en ebook

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Candidata d'En Comú Podem a Tarragona

Carla Aguilar-Cunill

“La política més avantguardista es fa a les ciutats”

ALTERNATIVA • “Estem en un bon moment per construir un espai d'esquerres que sigui molt fort” **TENDÈNCIA** • “Plantegem una nova forma de gestió, més moderna i més avantguardista. L'actual ha quedat caduca” **VOT** • “El vot a Ciutadans és continuïtat a Tarragona”

ARIADNA MARTÍNEZ

Virtudes Pérez
TARRAGONA

Malgrat la seva joventut, Carla Aguilar-Cunill acumula més de quinze anys en l'activisme social. Feminista convençuda, creu en el poder de les polítiques locals per millorar la vida de la gent.

L'acord amb Podem Tarragona s'ha fet sense comptar amb Podem Catalunya?

En absolut. En tot moment hem estat en contacte i tot ha anat molt bé. Hi havia molt bona voluntat tant per part de Podem com d'En Comú.

Com ha anat?

Podem ja feia temps que funcionava i ja va fer les primàries al novembre per escollir la seva part de la llista. I nosaltres vam fer la nostra part de la llista també en primàries el gener d'aquest any. I s'ha fet la coalició i s'han ajuntat les dues llistes, que han passat per primàries i n'han sortit reforçades.

Qui forma part dels comuns a Tarragona?

A Tarragona teníem l'espai d'ICV, l'espai d'Esquerra Unida i Alternativa, l'espai de Tarragona en Comú (constituït el 2015) i gent independent, que ha participat du-

El nostre principal objectiu és fer polítiques que millorin el dia a dia de la gent de Tarragona

rant molts anys en associacions socials i veïnals. I ara funciona com un espai comú, format per persones.

Què és el que més l'engresca?

Aquesta manera de viure la ciutat a través dels moviments socials, creant alternatives, creant propostes i creant coses que creïem vàlides i que no tenien sortida, és una oportunitat per portar-les a dins de les institucions i, a partir d'aquí, poder treballar, fer un pas endavant. I el

Feminisme, ciències polítiques i sociologia

Carla Aguilar-Cunill (32 anys) és llicenciada en ciències polítiques i de l'administració, amb un màster en migracions i mediació social. I actualment està acabant un doctorat en sociologia al departament d'economia i empresa de la Universitat Rovira i Virgili. En els darrers anys, ha treballat com a professora a la Universitat Rovira i Virgili. Va començar la militància als quinze anys a través del sindicat d'estudiants i ha participat en diversos moviments socials. Ha impulsat el col·lectiu feminista Fridas Tarragona.

nostre principal objectiu és fer polítiques que millorin el dia a dia de la gent. I desenvolupar accions feministes, perquè ara això està molt en voga, però correm el perill que tot quedi en mesures estètiques si no fem canvis profunds que vagin a favor de la igualtat de gènere.

I tot això, des de l'Ajuntament...

Jo crec que les polítiques més avantguardistes, més noves, es fan a les ciutats. S'estan creant polítiques públiques molt noves, utilitzant les noves tecnologies. Els municipis són la forma de govern més propera a la ciutadania i tenen molta més capacitat d'incidència.

Tarragona és una ciutat bastant fragmentada i amb pocs mecanismes de participació. Què és el primer que faríeu?

Sí que és cert que és una ciutat amb falta de cohesió, és una ciutat dispersa, però no només en temes de mobilitat per poder accedir a peu a tots els barris. També hi ha una dispersió i una falta de cohesió en l'àmbit socioeconòmic, i també en l'identitari. De fet, hi ha molts barris on les persones que hi viuen diuen "Anem a Tarragona", quan estan a pocs quilòmetres del centre i són part de Tarragona. I això és un problema, perquè no és una qüestió de la ciutadania, sinó que és el discurs i la praxi que ha aplicat

A la ciutat de Tarragona és evident que hi ha una falta de cohesió en l'àmbit socioeconòmic, però també en l'identitari

l'Ajuntament en els últims anys. Una de les propostes és la creació dels consells de districte, que serien uns consells que podrien prendre decisions i gestionar part dels pressupostos.

Sorprenen aquestes mancances en una ciutat governada per CiU durant 18 anys i després pels socialistes. A què ho atribueix?

S'han anat allunyant de la ciutadania i de la societat civil organitzada; han tingut uns macroprojectes, com els Jocs Mediterranis, que s'han fet sense pla previ. Nou mesos després, s'està pensant què es fa amb tot allò que es va construir. Només és un exemple, però crec que hi ha hagut aquest enfocament.

Quin és el vostre missatge per capgirar la tendència i desbancar el PSC?

Crec que primer hem de mostrar que els integrants de la llista som gent com tothom. Som gent normal. Venim de la societat civil. Crec que és un dels punts de partida. Hem dissenyat el programa a través d'una metodologia participativa i hem fet una enquesta per veure quines són les preocupacions de la ciutadania. Ja no es tracta que portem un programa millor, que n'estem convençuts, sinó que el que plantejem és una nova forma de gestió, més moderna, més avantguardis-

ta, perquè la que s'ha portat a terme fins ara ha quedat caduca. Del que es tracta és de crear sinergies i xarxes amb tot allò que ja tenim a la ciutat. Tenim la universitat, tenim entitats molt potents que no fem servir.

Què us diferencia de la CUP, més enllà de l'independentisme?

Hi ha moltes similituds. I les diferències, més enllà de la posició respecte a l'independentisme, són que la lluita és a favor dels drets socials. Som molt diversos i tenim posicions diferents fins i tot pel que fa al sobiranisme, però tothom està d'acord que són unes eleccions municipals i que hem de tirar endavant polítiques que puguin canviar la ciutat.

I de cara al pacte postelectoral, intentaran sumar forces per barrar el pas als partits que van donar suport al 155 com s'ha plantejat en altres ciutats?

Vostè fa referència a l'eix del 155 i jo parlaria millor de l'eix de les polítiques socials. Estem construint un programa ambiciós, basat en un nou model de gestió, i volem aplicar-lo. Ens presentem a l'Ajuntament de Tarragona per treballar. No tenim intenció d'estar-nos-hi gaire temps, però sí que tenim intenció d'obtenir resultats, perquè som aquí per fer feina. No parlaria tant de pactes, si-

Crec que els polítics s'han anat allunyant de mica en mica de la ciutadania i també de la societat civil organitzada

nó de mesures urgents que s'han de tirar endavant.

La preocupa l'ascens de Ciutadans i que el seu discurs, molt centrat en la llengua, pugui calar en determinats barris?

Ciutadans està aprofitant la polarització en la seva campanya. Tenim diversos barris que són més aviat castellano-parlants, i aquest element ajuda que puguin tenir una bretxa i puguin aprofitar-la. Ens preocupa, i pensem que nosaltres som l'alternativa, perquè si augmenta el vot a Ciutadans continuarem tenint un govern del PSC amb Ciutadans o del PSC, amb Ciutadans i el PP. El vot a Ciutadans no és canvi a Tarragona, és continuïtat.

I amb Vox, hi veu un risc?

La veritat és que sí, perquè és l'extrema dreta, i precisament aquí de moment l'estàvem trampejant. Però crec que és important tenir en compte que Vox apareix com a reacció, i en el cas que conec més, el feminisme, el seu és un discurs aferrissadament masculista, que vol conservar el que queda i anar encara més enrere. Passa el mateix amb la immigració. Sí que és preocupant. Són extrema dreta i això no afavoreix a ningú. Genera violència i un discurs molt radicalitzat. ■

OPINIÓ

Òscar Escuder

President de la Plataforma per la Llengua

Un acte de promoció de la llengua de la Plataforma ■ ORIOL DURAN

El català, llengua oficial d'Espanya

Des de la Plataforma per la Llengua hem presentat recentment les propostes que hem fet als partits per tal de millorar la situació del català, de cara a les properes eleccions. La nostra proposta principal és una reforma de la Constitució espanyola per tal que el català sigui llengua oficial de l'Estat. Sí, proposem una reforma de la Constitució. Sí, som conscients de quin és el moment polític actual. Sí, sabem que és una proposta que és poc probable que prosperi. I sí, seguim creient que una república catalana és la millor opció per salvar els mots, com a mínim a Catalunya. Deixeu-me, doncs, que us expliqui a què treu cap, ara, aquesta proposta.

La Constitució espanyola, en l'article 3, indica que el castellà és l'únic idioma oficial de l'Estat i que, a més, tots els ciutadans tenen el deure de conèixer-lo. És a dir, que la Constitució espanyola ens està dient que aquells que no tenim el castellà com a llengua materna hem d'adaptar-nos als que sí que el tenen. La Constitució –i tot el desplegament que se n'ha fet– marca que els castellanoparlants, doncs, tenen més drets que els catalanoparlants. Que tots els catalanoparlants.

I és que si des de la Plataforma per la Llengua fem aquesta proposta, tot i ser conscients del moment actual, i tot i seguir creient que la millor opció per al català és tenir un estat a favor en forma de república, és per diversos motius. Però el motiu principal és que no només pensem en Catalunya. Treballem pel català a Catalunya, a les Balears, al País Valencià, a la Franja de Ponent, a la Catalunya Nord, a Andorra i a l'Alguer. I el dia que la república catalana sigui una realitat, la resta de territoris catalanoparlants sota administració espanyola seguiran necessitant una Cons-

titució que garanteixi els seus drets lingüístics, una Constitució que no els consideri ciutadans de segona pel simple fet de parlar una llengua diferent. Però no ens enganyem: mentre això no passi, mentre la república no sigui una realitat, també la necessitem nosaltres.

Mentre els catalans no aconseguim la independència efectiva, des de la Plataforma per la Llengua hem de seguir treballant pel català, conscients de quina és la realitat administrativa del moment. I, mentrestant, en aquest lapse postautonòmic, tenim una Constitució que perpetua la supremacia del castellà davant les altres llengües oficials. I si bé és cert que és molt poc probable aconseguir que això canviï, és la nostra feina intentar-ho i evidenciar que quan el PSOE o Unides Podem, per exemple, parlen de plurilingüisme, ho fan per quedar bé, sense cap intenció d'igualar drets. Hem d'evidenciar que, no acceptant aquest canvi en la Constitució, estan perpetuant que els funcionaris estatals no necessàriament ens hagin d'entendre quan parlem en la nostra llengua (tot i que això va en contra de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, signada i ratificada per l'Estat: un cop més, de cara a la galeria, volent quedar bé!). Estan perpetuant que en judicis com el de l'1-O no tinguem garantit el dret a parlar en la nostra llengua. Estan perpetuant que un tribunal pugui decidir el nostre model lingüístic a les escoles. I hem de fer tots els possibles per revertir-ho. I això, insisteixo, val per a tots els catalanoparlants sota administració espanyola.

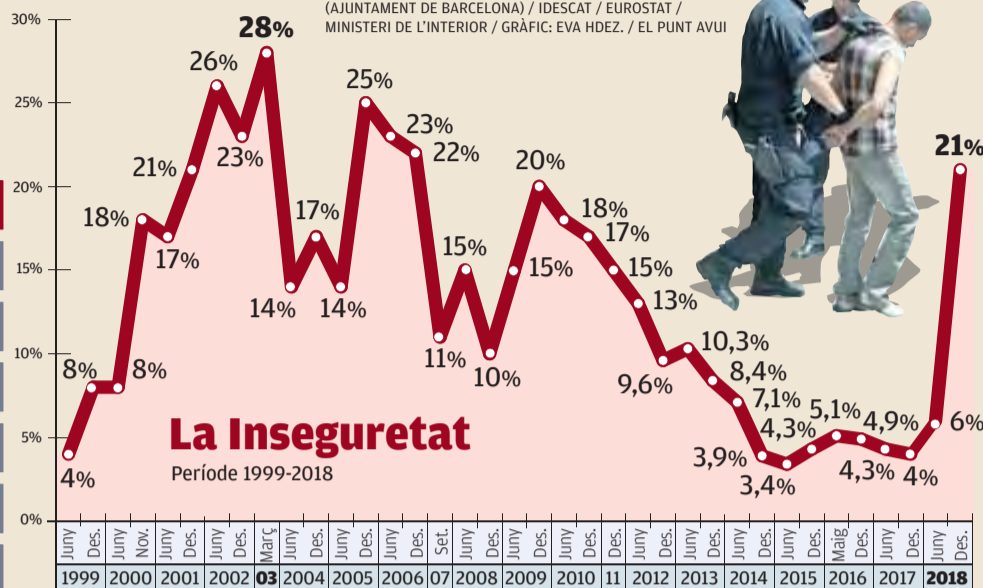
Perquè el català, per sort, va més enllà de Catalunya. I perquè el català ha d'anar més enllà de les opcions polítiques. El català és patrimoni de tots, i cal defensar-lo en tots els fronts.

#CATALUNYALLIBERTAT

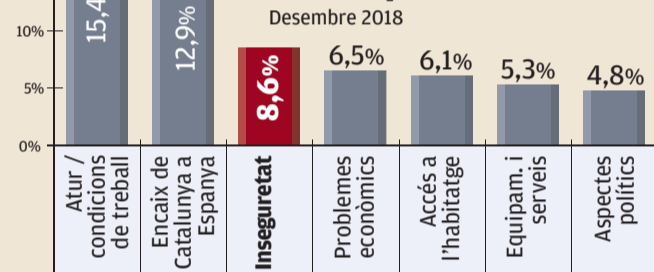
La seguretat a Barcelona

Quin considera que és el problema més greu que té la ciutat? Desembre 2018

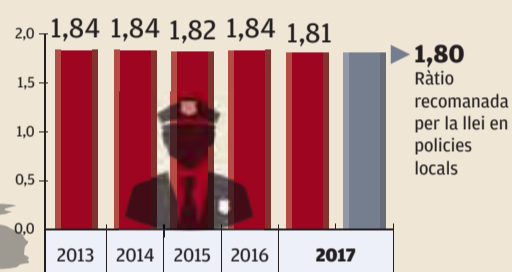
1	Inseguretat	21%
2	Accés a l'habitatge	12,1%
3	Encaix de Catalunya a Espanya	7,3%
4	Circulació / trànsit	6,3%
5	Gestió política-municipal	6,2%
6	Atur / condicions de treball	5,5%
7	Turisme	5,2%

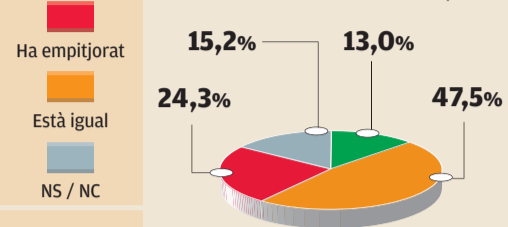
Quin considera que és el problema més greu que l'afecta personalment? Desembre 2018

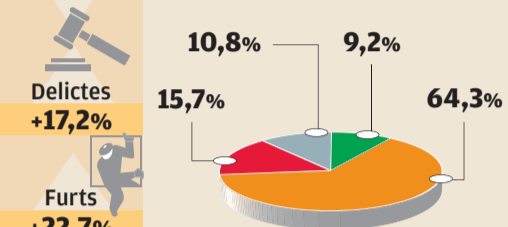
Ràtio de policia (Guàrdia Urbana) per cada mil habitants a la ciutat de Barcelona

Creu que la seguretat a Barcelona... Any 2018

Creu que la seguretat al seu barri... Any 2018

Ràtio de policia per cada mil habitants al món Any 2017

Total agents Guàrdia Urbana (2018) **2.968**

Total agents dels Mossos d'Esquadra a la regió policial metropolitana de Barcelona (2017) **3.036**

La seguretat, eix central

DADES • L'increment del nombre de delictes, en un 17,2%, i les darreres enquestes alimenten la idea que cal afrontar el repte de la inseguretat a Barcelona **PROPOSTA** • La majoria dels partits que aspiren a l'alcaldia de Barcelona aposten per ampliar la plantilla de la Guàrdia Urbana, amb augments que oscil·len entre els 500 i els 1.500 agents **NOU** • ERC vol feminitzar el cos, i el PSC ha calculat que cal una inversió de 46,5 milions

Joan Rueda
BARCELONA

L'activitat al voltant dels narcopisos, alguns incidents molt mediàtics amb el *top manta* i la insistència setmanal d'alguns grups de l'oposició ja havien anticipat que la seguretat se situaria en el centre del debat en la llarga precampanya electoral de les eleccions municipals de Barcelona. El 3 de gener, però, aquesta possibilitat es va materialitzar quan es va fer públic que el darrer baròmetre semestral municipal,

el de desembre del 2018, situava la inseguretat com la principal preocupació dels barcelonins, amb un 21%, quan al juliol representava un retintut 6%. Cal anar fins als primers anys del segle XXI per trobar una dada tan dolenta. Ara bé, el baròmetre és una enquesta i, en realitat, el que diu és que a la pregunta "Quin creu que és el principal problema de Barcelona?", el 21% dels participants responen "La seguretat". En el mateix baròmetre, es demana als enquestats quin és el principal problema des del punt de vista personal, i aquí la seguretat cau al tercer lloc,

amb un 8,6%, i l'atur s'alça com el principal problema. A més, altres estudis, com ara l'índex de l'any 2017 de *The safe cities*, que analitza diversos paràmetres de 60 grans ciutats del món, situa Barcelona com la tretzena més segura.

Ara, al costat d'això, hi ha les dades. El mateix Ministeri de l'Interior ha xifrat en un 17,2% l'increment del nombre de delictes penals a Barcelona entre els anys 2017 i 2018, quan, en el mateix període, ha baixat en la majoria de ciutats de l'Estat. A més, la darrera enquesta de victimització de Barcelona indica

Una ràtio que canviarà

Fins a l'any 2017, la ràtio de guàrdies urbans per habitant complia la llei de policies locals. A finals del 2018, la quantitat ja havia baixat i la previsió és que en els propers mesos hi hagi centenars de jubilacions arran del canvi de llei.

que un de cada quatre barcelonins ha estat víctima d'algun delictes en el darrer any.

Davant d'aquests fets, les reaccions dels diversos partits que es presenten a les eleccions municipals de Barcelona van des d'una certa autocrítica i retrets de deixadesa contra altres administracions com ha fet Barcelona en Comú, fins a acusacions, per part de Junts per Catalunya (JxCat), ERC, Cs –la plataforma de Manuel Valls–, el PSC i el PP, d'abandonament de funcions contra l'alcaldessa i màxima responsable de seguretat, Ada Colau. De fet, aquests grups han reprovat l'alcaldessa per aquest motiu tant en comissió com en el ple. Colau, en la trobada *L'alcaldessa respon*, que munta el Col·legi de Periodistes, va admetre que s'ha detectat un augment del nombre de furts, sobretot a Ciutat Vella i l'Eixample, però va defensar que Barcelona "no és una ciutat insegura". Amb relació als maners, l'Ajuntament ha dut a terme operacions concretes i en prepara una altra al passeig de Colom en els propers dies.

Pel que fa a l'afirmació que Barcelona ha empitjorat quant a seguretat, hi ha un partit dels que es presenten a les municipals que se separa de la crítica general i un altre que la matisa. El primer és la CUP-Capgirem Barcelona. Segons la candidatura anticapitalista, "situar la seguretat com a eix central de la campanya respon a la voluntat de generar un alarmisme social que permet justificar una lògica policial i represiva". Els cupaires assenyalen que

“aquests discursos sovint es fonamenten amb arguments en clau racista, criminalitzen les persones més vulnerables i aplanen el camí als discursos de la ultradreta”. La CUP assegura que la manera “més efectiva d'abordar la seguretat és combatre les desigualtats socials” i posa com a exemple que la majoria dels delictes són robatoris de bosses i carteres, “fets delictius que tenen a veure amb les condicions de desigualtat d'una part de la població”.

I el matís el posa Barcelona És Capital, la plataforma sorgida del procés de Primàries Barcelona. El seu cap de llista, Jordi Graupera, defensa que “Barcelona viu atrapada entre la incapacitat del govern actual per mantenir el mínim de seguretat exigible i els discursos autoritaris que s'estan introduint per governar a partir de la por”. Graupera, de fet, atribueix la diferència entre els ciutadans que en el baròmetre veuen la seguretat com el principal problema de la ciutat i els que —molts menys— el viuen com a propi al fet que “determinats discursos han usat, de manera irresponsable, la seguretat com a arma electoral”.

Més guàrdies urbans

L'augment de la plantilla de la Guàrdia Urbana és la proposta estel·lar en la majoria dels programes electorals. Així, JxCat vol arribar en un mandat als 3.300 agents, amb un increment de la plantilla actual d'uns 400 agents. Però això no és tot: els de Joaquim Forn proposen que es recuperin les patrulles de la policia barcelonina a peu a tots els barris, un nou centre de coordinació d'emergències i millorar la tecnologia “per reduir el temps d'arribada als llocs dels incidents”. A més, JxCat assegura que “cal tornar a apoderar la policia; el govern de BComú no s'ha cregut la policia de la ciutat”.

ERC defensa que cal ampliar la plantilla actual en 500 membres en un mandat i aposta, a més, per la feminització del cos, amb accions per atreure les dones a les convocatòries. Actualment, segons els republicans, només un 10% dels guàrdies urbans són dones. ERC, a més, vol més agents al carrer, cosa que seria factible “posant una altra part del personal a fer la tasca administrativa”. La candidatura de Pasqual Maragall també proposa unes revisions periòdiques dels recursos materials de la policia i millores a les dependències policials.

Esquerra assegura que “Barcelona no és una ciutat més insegura que d'altres de la seva mida. No obstant això, les dades dels darrers anys marquen una tendència preocupant pel que fa al nombre de delictes i cal revertir-la”. Per revertir la situació, doncs, els republicans no només aposten per la Guàrdia Urbana, sinó que proposen una nova categoria de justícia, “una justícia de proximitat que estigui a mig camí entre la carrera judicial i la justícia de pau, formada per jutges temporals”. Aquests jutges serien professionals no integrats a la carrera judicial, però grans coneixedors del municipi, i la seva funció seria resoldre conflictes que ara triguen massa a arribar i ser resolts als jutjats.

La plataforma que impulsa Ciutadans i que té l'ex-primer ministre fran-

cès Manuel Valls com a cap de llista és la que més èmfasi ha posat en la seguretat. Valls assegura que “la inseguretat és un problema real i serà el principal repte” que assumirà si aconsegueix ser alcalde. Així doncs, l'exsocialista proposa un augment de 1.500 agents per a la Guàrdia Urbana. A més, defensa que els agents estiguin dotats dels millors equips tecnològics i noves casernes per posar fi a l'estat actual, “en què estan menystinguts per l'actual govern”. Valls, a més, proposa un gran pacte d'estat en la lluita contra delictes com ara la delinqüència comuna, el terrorisme, les màfies de la immigració i els delictes cibernètics o, dit d'una altra manera, que les policies estatals siguin més presents a Barcelona.

El PSC ha fet els deures i xifra en 46,5 milions d'euros el cost d'augmentar en un miler els agents de la Guàrdia Urbana i la inversió en equips, material i ampliació del parc mòbil. Els socialistes consideren que la sensació d'inseguretat no té a veure només amb la delinqüència, sinó que “està generada pel desordre en l'espai públic, la brutícia als carrers i la falta d'autoritat efectiva amb activitats il·lícites com el *top man-ta* i els narcopisos del Raval i el Besòs”. La llista de Jaume Collboni també posa l'accent a reclamar a la Generalitat el dèficit estructural dels Mossos d'Esquadra, elaborar plans específics de seguretat per a cada barri que tinguin en compte les seves especificitats i tenir una fiscalia especial per a Ciutat Vella.

El candidat del PP, Josep Bou, considera que el pla local de seguretat 2016-2019 “ha estat un fracàs, perquè l'alcaldessa s'ha desentès de la seguretat”

La plataforma de Valls i el PP aposten per fer que la Policia Nacional i la Guàrdia Civil tornin al carrer a Barcelona

i, per això, proposa un nou pla, amb el 2023 com a horitzó, “sobre el principi de tolerància zero amb la delinqüència, els ocupes i l'incivisme”. En aquesta línia, el PP proposa “augmentar la plantilla de la Guàrdia Urbana i passar dels 2.900 efectius actuals als 3.400 en una primera fase, amb l'objectiu d'arribar als 4.000”. Bou, però, també vol recuperar la unitat dels antiavalots i dotar-la de 500 agents més, a banda de demanar ajut als cossos policials espanyols “si Torra no dota Barcelona dels agents dels Mossos necessaris”. El candidat del PP, a més, obre la porta a la possibilitat que exmilitars professionals puguin entrar al cos.

Justament la dissolució o no dels antiavalots de la Urbana també apareix en les propostes d'un altre grup. En aquest cas, la CUP va en la línia contrària al PP i considera que aquesta unitat encara funciona, tot i que amb un altre nom, i que cal dissoldre-la. Els cupaires també reclamen que la policia local no participi en cap desnonament “fins que l'administració garanteixi un habitatge digne per a tothom”. I, més enllà de la Guàrdia Urbana, que vol dotar d'una unitat d'investigació, la candidatura de Barcelona És Capital també reclama que es millori l'enllumenat dels carrers. ■

Part dels membres de la candidatura, el dia que es va presentar ■ J.R.

POLÍTICA

La CUP manté el sou dels regidors en els 1.700 euros nets a jornada completa

La CUP-Capgirem Barcelona ha aprovat en assemblea el codi ètic que els càrrecs electes que puguin sorgir de les eleccions municipals del 26 de maig s'han de comprometre a complir. El codi ètic consta de tres punts, el tercer dels quals és el que recull que, un cop esgotat el període per al qual han estat triats, els càrrecs electes o de lliure designació vinculats a la candidatura es comprometen a no accedir a cap organisme púb-

lic o privat que s'hagi supervisat o creat des del càrrec que s'ocupava, i el que limita, com és habitual, el sou màxim a percebre en els 1.700 euros nets mensuals, “ja que és aproximadament el salari mitjà de Barcelona ciutat”.

El codi que han de complir els càrrecs electes, els consellers de districte i els càrrecs de lliure disposició també inclou que han d'acceptar defensar, en els plens i en els organismes supramunicipals

com ara l'Àrea Metropolitana i la Diputació de Barcelona, les posicions que s'hagin pres “en els espais de decisió de la candidatura”. I, en darrer terme, el codi especifica que la candidatura se sufraga amb els recursos públics que li corresponen per llei, les quotes dels afiliats i els recursos obtinguts per marxandatge o en els actes públics organitzats, però que no s'accepten donacions d'empreses ni es demanen crèdits als bancs. ■ J.R.

POLÍTICA

Valls fa oficial el nom de Barcelona pel Canvi-Cs

Tal com ja havia avançat aquest diari, la candidatura que encapçala l'ex-primer ministre francès Manuel Valls i que impulsa Ciutadans s'ha registrat a la junta electoral com a Barcelona pel Canvi-Ciutadans, una fórmula que, segons el candidat, “recull la voluntat d'un canvi a la ciutat, l'esperit transversal de la candidatura i el suport explícit del primer partit de Catalunya” en les últimes eleccions catalanes. La plataforma de Valls també inclou membres de Lliures, UPyD i independents. La llista, registrada a la junta electoral dimecres passat, el primer dia hàbil per fer-ho, inclou la presència de l'actual cap de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas, en el darrer número, el 41. Valls es va mostrar “molt satisfet” amb la composició final de la seva llista i va defensar que és “l'única opció possible per governar a Barcelona”. També va agrair a Arrimadas el seu “suport i compromís per haver acceptat la proposta”. ■ J.R.

POLÍTICA

Fallarás i Pi de la Serra tanquen la llista de Colau

La periodista Cristina Fallarás, l'actriu Vicky Peña, el músic Quico Pi de la Serra i la lluitadora antifranquista Maria Salas tanquen la llista de Barcelona en Comú per a les municipals del 26 de maig. Tant Salvo com Pi de la Serra ja van tancar la llista d'Ada Colau el 2015, juntament amb l'historiador Josep Fontana. Pocs dies abans de la presentació de la llista a la junta electoral, el dia 17, la candidatura de Barcelona en Comú va perdre les actuals regidores Gala Pin i Mercedes Vidal. ■ J.R.

POLÍTICA

Forn incorpora Civit, Vila i Martí a la llista del 26-M

El candidat de JxCat a l'alcaldia de Barcelona, Joaquim Forn, ha incorporat el que va ser gerent d'Urbanisme en el mandat de Xavier Trias, Albert Civit, i els actuals regidors del PDeCAT Francina Vila i Jordi Martí en les deu primeres posicions de la llista. Civit ocuparà el número cinc de la candidatura; Martí, el sis, i Vila, el set. Aquests noms s'afegeixen als ja coneguts, les exconselleres Elsa Artadi, que ocuparà el número dos, i Neus Munté, en el tres, i Ferran Mascarell, en el número quatre. Forn va fer pública la llista dimecres a través de les xarxes socials i la va qualificar d'“oberta i transversal”. En la llista també hi ha la periodista Pilar Calvo, en el número 8, i el president de Drets, Sergi Blázquez, en el número 10. La llista la tanquen l'advocada i activista Magda Oranich, la doctora en ciències socials i catedràtica de comunicació de la Universitat Oberta de Catalunya Imma Tubella i l'exalcalde de Barcelona Xavier Trias. ■ J.R.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Fortins arran de mar

RUTES • Coincidint amb el 80è aniversari de la fi de la Guerra Civil, es dona a conèixer el patrimoni militar que es va construir a primera línia de la costa **CONTROL** • Es van aixecar més de 450 búnquers a tot el litoral per por d'un desembarcament de les tropes franquistes que no es va produir mai **ESTAT** • Actualment es conserven un centenar d'aquests nius de metralladores

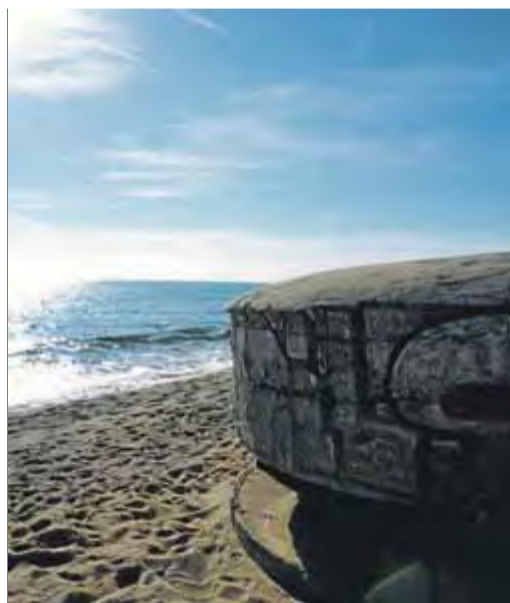
Elena Ferran
MONTGAT

Més de 450 fortins es van aixecar entre Portbou i Alcanar per protegir la costa catalana de les tropes franquistes. Un patrimoni militar que el bàndol republicà va construir amb ajuda de la població i que perdura com a testimoni del conflicte bèl·lic. A primera línia de mar, resisteixen les construccions dels nius de metralladores dins dels blocs de formigó o camuflats en el paisatge amb pedra. Els soldats volien fer-se forts amb vista a un possible desembarcament per mar de les tropes franquistes que no es va arribar a produir mai.

Una xarxa de defensa es va anar reproduint per tot el litoral, adaptant les construccions a l'orografia i buscant punts estratègics per a la vigilància. Josep Clara, professor d'història contemporània de la Universitat de Girona, els comptabilitza en el llibre *Els búnquers de la costa catalana. Patrimoni militar en temps de guerra* i deixa testimoni del centenar de construccions que perduren avui dia. "Durant els anys del boom del turisme, n'hi havia molts que feien nosa i es van enderrocar per obrir ports i passejos. D'altres van ser engolits pels temporals de mar", assenyala l'estudiós de la Segona República i el franquisme, sobretot en l'àmbit gironí.

Les primeres construccions militars a la costa es van començar a aixecar a finals del 1936. Segons explica Clara, al principi n'hi havia de fetes amb fusta. Va ser arran del bombardeig naval del *Canarias* a la badia de Roses, que va tenir lloc el 30 d'octubre del 1936. "El pànic es va estendre i la por d'un desembarcament va fer que es construïssin molts nius i bateries de defensa amb la col·laboració de la població, que es va posar a les ordres dels enginyers de l'exèrcit", explica l'historiador.

El Grup de Recerca d'Investigació d'Espais de la Guerra Civil Espanyola, el Griegc, cataloga des del 2014 tot el patrimoni bèl·lic del conflicte resseguint trinxeres, nius de metralladores, refugis i emplaçaments d'artilleria, tant a Aragó com a Catalunya. Les fortificacions a la costa catalana, tal com indica un dels impulsors de l'entitat, l'historiador Adrián Cabezas, van ser un esforç descomunal que va resultar del tot inútil, ja que finalment les tropes

Un dels nius de Montgat. A baix, la bateria de costa de l'Ametlla de Mar i un fortí de Mataró ■ O.D. / E.F.

Apuntant al mar

Tant el centenar de nius de metralladores com les bateries que amagaven canons defensaven la primera línia de la costa.

franquistes van entrar pel front d'Aragó. "Els que vivien a la costa estaven atemorits per la possibilitat de ser atacats per mar, ja que els franquistes havien ocupat Mallorca, i es veien indefensos amb vista a qualsevol temptativa ofensiva del bàndol rebel", explica Cabezas.

A punt per als carrabiners

A primera línia, arran de l'aigua, es conserven els nius de metralladores des d'on havien de disparar els soldats en cas que els vigilants els aler-

tessin de la presència d'algun vaixell. En l'exposició *La defensa de la costa del Maresme*, que es pot veure fins a finals d'any al Museu d'Arenys de Mar coincidint amb la commemoració dels 80 anys de la fi de la Guerra Civil, s'explica la tasca dels carrabiners destinats a la vigilància de la costa. Cabezas, que és el comissari de l'exposició, explica com els carrabiners s'encarregaven de patricular resseguint la xarxa de nius per si veien algun vaixell a l'horitzó i calia avisar els soldats que hi entressin.

Els nius de metralladores estaven a poca distància els uns dels altres. "Comptaven que podien disparar des d'allà a uns 500 metres, i per això n'hi ha que estan a tocar", assenyala l'historiador, que, en el cas del Maresme, ha localitzat els 24 búnquers que encara avui es conserven dels 61 nius de metralladores que es van construir en aquest tram.

Els soldats, que en cas d'atac s'havien de refugiar en aquests blocs de formigó i pedra aixecats a tocar de l'aigua, comptaven amb el suport de les bateries per a l'artilleria que també es van fer en alguns punts de la costa. En aquest cas ja es tractava d'emplaçaments més grans, on cabien canons, i que permetien cobrir una zona més àmplia. Se'n van arribar a construir una trentena a tot el litoral. El Griegc està treballant per fer visitable aquest any la bateria de costa de l'Ametlla de Mar i reivindicar així aquest patrimoni històric. A la zona del Penedès i el Gar-

Va ser amb el bombardeig naval del 'Canarias' a Roses que es va reforçar la xarxa de defensa a la costa

raf, des del 2011, amb la col·laboració del Memorial Democràtic, es va senyalitzar un itinerari dels punts de defensa de la Guerra Civil.

Alguns búnquers, com els de Montgat i Premià de Mar, s'han conservat integrats al passeig marítim. "No s'han enderrocat, que ja és molt, però tampoc s'ha pensat a respectar-ne les entrades, que s'han tapiat", lamenta Cabezas.

Altres fortins resisteixen al pas del temps a la sorra o gairebé dins l'aigua. A Mataró n'hi ha cinc que l'Ajuntament va catalogar el 2013 com a bé cultural d'interès local, però no s'hi ha fet cap actuació de protecció. Sí que ho van fer a Santa Susanna, on el 2008 es van col·locar unes proteccions i hi van tancar l'accés. Les entitats que sorgeixen, com ara el Grup Búnquers Arenys, treballen per dignificar i fer visitables les nou construccions que s'amaguen a les platges.

En acabar el conflicte bèl·lic, la Guàrdia Civil també va fer servir alguns dels fortins per controlar el contraban que entrava per les platges i, fins i tot, algunes famílies i persones sense sostre anys després de la guerra hi van acabar trobant refugi. ■